

5. video - Věčnost a krása lásky

1.

Láska je dynamický proces

Svatý otec

Manželství je vzácné znamení. Je to obraz Boží lásky k nám. To neznamena, že by láska manželů k sobě navzájem musela být dokonalá... Žádná láska není dokonalá. Ale manželská láska je dynamický proces, který postupuje a zlepšuje se v průběhu života. Proto manželství vyžaduje věrnost. Manželství trvá navěky “.

Je třeba „přijmout manželství jako výzvu, která vyžaduje zápas, obrodu, znovunalezení a stále nové začínání. (...) Aby taková láska mohla projít všemi zkouškami a zachovala věrnost navzdory všemu, je zapotřebí dar milosti, který ji posiluje a povznáší.“ Amoris laetitia (AL) 124

Z tohoto důvodu, v křesťanském manželství, „Duch, jehož vylévá Pán, dělá srdce novým a uschopňuje muže i ženu, aby se navzájem milovali, tak jako Kristus miloval nás.“ AL 120

Manželé Donato a Francesca:

Donato: Bůh je věrný svému plánu Lásky. Věří křesťanským manželským párům a počítá s nimi. Dar Jeho Lásky umožňuje „věčnost“ pro dvě křehká, omezená a zraněná stvoření, která stvořil „ke svému obrazu a podobě“. A proto jsou předurčena pro věčnost, tu věčnost, která je Božím „navždy“.

„Slíbit lásku navždy je možné, když se odhaluje plán, jenž je větší než naše plány, nese nás a umožňuje nám vzdát se své budoucnosti pro toho, kterého milujeme.“ AL 124

„Láska, kterou si slibujeme, překonává každou emoci, cit či duševní rozpoložení...denně uchovává naživu rozhodnutí milovat se, patřit si, sdílet veškerý život, mít se stále rádi a odpouštět si. Každý z obou manželů jde cestou růstu a osobní proměny.“ AL 163

Pozvání k zamyšlení:

Jsem si opravdu vědom toho, že láska mezi manželi je mnohem víc než jen pocit? Že láska vyžaduje moji obětavost, moji mou vůli?

V rodině:

Podělme se o to, jak se cítíme pokaždé, když jsme překonali nějakou obtíž.

Ve společenství nebo ve skupině:

Připravme si několik modliteb, které lze přečíst během nedělní mše, abychom poděkovali Pánu za dar každé svátosti manželství, která je darem pro celé společenství.

Modlitba

Děkujeme ti, Pane, za dar rodiny. Děkujeme za chvíle, kdy je to náročné, kdy musíme bojovat a začínat znovu a znovu. Kéž se nebojíme a máme důvěru, protože ty nás neopouštíš. Děkujeme, že nás miluješ takové, jací jsme, se všemi našimi nedokonalostmi. Děkujeme za to, že nás Tvůj milosrdný pohled povzbuzuje, abychom se den ode dne zlepšovali. Prosíme Tě, veď naše kroky, abychom následovali kamkoli nás povedeš a dosáhli tak co největší míry lásky. Udělej nás silnými, abychom se nevzdali a nauč nás radovat se nad každým malým vítězstvím na cestě k lásce. Amen.

Manželství chrání lásku

Svatý otec

Manželství ukazuje vážnost závazku mezi dvěma lidmi, kteří se navzájem milují. Kdo neuzavře manželství, tedy neučiní ten slib veřejně, dává najevo, že má výhrady, že není přesvědčený, není si jistý, kdo ví....

„Chtěl bych mladým lidem říci, že (...) když láska přijme formu manželství...Jejich spojení nachází v této instituci způsob, kterým se zajišťuje jeho stálost a reálný a konkrétní růst.“ AL 131

„Láska konkretizovaná v manželské smlouvě, uzavřené před druhými, se všemi závazky, které z této institucionalizace plynou, je projevem a ochranou manželského „ano“ daného bez výhrad a neomezeně. Tímto „ano“ se druhému říká, že se může vždycky spolehnout, že nebude opuštěn ani tehdy, ztratí-li svou přitažlivost, ocitne-li se v těžkostech nebo naskytnou-li se nové možnosti potěšení či uspokojení sobeckých zájmů.“ AL 132

Francesca:

„Naše „navždy“ je ten největší dar. My jako pár si to obzvláště uvědomujeme, když bojujeme s budováním našeho láskyplného vztahu, naší intimity, našeho dialogu. Ale přesně v tom vidíme zásah Milosti. Někdy se například stane, že jeden z nás se obměkčí a požádá toho druhého o odpuštění. Nebo stačí úsměv k odbourání chladu, který se vplížil do našeho vztahu. Někdy některé z dětí něco řekne, udělá vtip, obejmě nás a to sníží napětí mezi námi. Tady vidíme působení Milosti, abychom mohli dál pokračovat v cestě.

„Žádný den v rodině by tudíž neměl skončit bez usmíření. „Jak se mám ale usmířit? Kleknout si před druhým? Ale ne! Stačí maličké gesto, taková drobnost, a do rodiny se vrátí soulad. Stačí jeden projev něhy, beze slov. Ale nikdy nekončete den v rodině bez usmíření!“ AL 104

„V rodině „je nezbytné používat tři slova. To chci zopakovat. Tři slova: dovol, děkuji, odpust'. Tři klíčová slova!“ „Když členové rodiny nejsou neomalení a žádají o »dovolení«, když v rodině nejsou sobci a naučí se říkat »děkuji« a když si v rodině někdo uvědomí, že udělal něco ošklivého, a umí požádat »odpust' mi«, v takové rodině je pokoj a radost.“ AL 133

Pozvání k zamyšlení:

Jsem schopen překonat svou potřebu mlčet a když je to třeba, nenutit ostatní, když mlčí?

Dokážu překonat svou potřebu být zticha? Dokážu respektovat ticho svých nejbližších?

V rodině:

Napišme si na tři samostatné lístky papíru „prosím“, „děkuji“ a „odpust'“ (děti mohou nakreslit obrázky). Vyberme společně místo, kam je v domě pověsíme.

Ve společenství nebo ve skupině:

Zorganizujme slavnost s obnovou manželských slibů.

Láska čelí výzvám

Svatý otec

Nebojte se selhání! Strach je největší překážkou přijetí Krista a jeho plánu pro naše životy! Strach je překážka. Dejte si pozor na strach!

„Neexistují dokonalé rodiny... Mnohem zdravější je přijmout realisticky omezení, výzvy a nedokonalosti a popřát sluchu volání ke společnému růstu, ke zrání v lásce a k pěstování pevného spojení, ať se děje cokoli.“ AL 135

Donato a Francesca:

Donato: „Vnímavý dialog, který zahrnuje naslouchání, sdílení, spojení i chvíle ticha umožňuje Duchu Svatému řídit náš vztah, naše instinkty, emoce, touhy, pocity... A to všechno umožňuje lásce růst!“

Francesca: „Naše každodenní, malé i velké nevěrnosti vůči sobě navzájem a vůči naší lásce jako manželského páru jasně ukazují, z čeho jsme stvořeni a jak je iluzorní si myslet, že my dva sami dokážeme vybudovat něco věčného, něco, co trvá navždy. V té chvíli máme jako pár jedinou odpovědnost, a to umožnit boží Milosti formovat nás!“

„Dialog je nezbytný pro prožívání, vyjadřování a pěstování lásky v manželství a rodinný život. Přesto může být jen plodem dlouhého a náročného učení.“ AL 136

„Mnohé diskuse v manželském páru se vedou o zcela banálních otázkách. Někdy se jedná o maličkosti, které nejsou důležité, a to, co popuzuje, je způsob vyjadřování nebo postoj, který člověk v dialogu zaujme.“ AL 139

Pozvání k zamyšlení:

Zaměřme se na svou schopnost dialogu a naslouchání.

Co je pro nás při setkání s druhými náročné? Jaké jsou naše přednosti?

V rodině:

Udělejme si čas pro rozhovor v rodině nad tématem, které máme rádi. Každý by měl pozorně naslouchat ostatním, aniž by byl myšlenkami jinde. (Srov. AL 137)

Ve společenství nebo ve skupině:

Uspořádejme akci s mladými lidmi a zasnoubenými páry a pozvěme manželské páry, aby vydaly svědectví o tom, jak jim jejich víra pomohla překonat těžké období nebo problém.